

mer han tilbage, og så siger han: »Far, det nytter ikke!« »Kan du ikke slå op under »A«, dreng?«, sagde jeg så til ham. »Jo det kan jeg godt!« »Men hvad står der?«, spurgte jeg ham. »Der står »And . . . Se under ænder.««.

Søren Kolstrup (EL):

Den klassiske dannelse er gået rabundus, og med forestillingen om den klassiske dannelse er forestillingen om, at der findes en bestemt kerne af fag og en meget velafgrænset bestemt kerne af viden, også gået rabundus. Og derfor kan man jo stille spørgsmålet: Hvad er det for en kulturpolitisk situation, vi står i?

Ja, den er i meget høj grad præget af individualisme, den er også præget af pluralisme, den er præget af informationsbombardementer, og den er præget af nogle børn, som har hovedet utrolig mange steder både fysisk og også bevidsthedsmæssigt.

Som led i disse samfundsmæssige processer kan vi jo konstatere, at knæsatte perspektiverings- og fortolkningsforsøg opløses af en masse små historier og også af nogle undervisere, der nok kæmper for at rimpe bare en lille smule sammen på den situation. Jeg tror egentlig også, at den gamle videnskabsorienterede dannelse er ved at forsvinde, eller hvis den ikke er ved at forsvinde, så er den i hvert fald under beskydning.

Så kan man jo i den her situation sige: O.k., vi puster nogle bestemte fag op, vi får noget mere paratviden, vi får noget mere grundviden, og så går det nok bedre.

Enhedslisten har ikke den opfattelse, at det er løsningen, men vi står i en situation, hvor det er vigtigt at påtage sig en politisk, demokratisk dannelse ved at styrke elevdemokratiet og elevdeltagelsen på elevvilkår. Det indebærer ofte en differentieret og varieret undervisning, samtidig med at der er behov for klasseundervisning, det fælles, og det gør jo ikke underviseropgaven mindre.

Men pointen i forhold til kravet om paratviden og grundviden er, at det er utrolig vigtigt, at der i undervisningssituationen er et spændingsmoment og et element af noget uforudsigeligt, men også mulighed for engagement og lysten til at stimulere børnene lyst til at stille spørgsmål og erobre erkendelse.

I den forbindelse kan man godt sige, at det er vigtigt med kulturbærende fag og kulturbærende elementer. Det kan man finde overalt. Man kan finde det i formning, musik, man kan finde

det i historie. Så Enhedslisten kan ikke knytte an til den betragtning, at der partout skulle være tre-fire fag, der skulle bære den byrde.

Men derfor kan man godt stille spørgsmålet, og det er sådan set korrekt nok, om nu alle fag bidrager lige fuldt til en sådan demokratisk dannelse. F. eks. kan man godt tænke sig, at der på et givet lærerværelse er et prestigehierarki, hvor der er noget, der anses for vigtigere end andet, og hvor en stribe af små fag, musik, formning, historie f.eks., kommer i klemme.

Man kunne godt tænke sig, at det var vigtigt at give alle undervisere lige mulighed for efteruddannelse, også i en lang række mindre fag. Man kunne også tænke sig, at det var vigtigt, at langt flere undervisere får mulighed for at give et bud – jeg sagde et bud – på sammenhænge og dermed etablere en væg i skolestuen, som eleverne får mulighed for at spille bold op ad.

Dermed være sagt, at der er behov for at styrke kulturbærende elementer, men det springende punkt er, hvordan det skal gøres.

Set fra Enhedslistens synspunkt er det utrolig vigtigt, at det sker som led i en aktiv elevdelta-gelse, hvor man har aktive, engagerede elever, der har lyst til at stille spørgsmål. Og som sagt så tror vi ikke på, at man nogen sinde mere kan etablere den der med »Odense, Bogense, Middelfart, Assens«, selv om jeg da i øvrigt synes, det er smart at vide, hvor Odense ligger.

Tove Videbæk (KRF):

Tak til hr. Frank Dahlgaard for at tage initiativ til denne forespørgselsdebat. Det er meget vigtigt nu og da at få en debat også om kulturbærende fag i skolen. Kristeligt Folkeparti er enig med hr. Frank Dahlgaard i, at der er brug for i endnu højere grad at opprioritere værdiundervisningen eller undervisningen i de kulturbærende fag i bl.a. grundskolen.

Vi mener, at bl.a. kristendomsundervisning, som i høj grad er kulturbærende, bør have en langt stærkere vægning i grundskolen, end tilfældet er i dag. Udviklingen bl.a. inden for gen-teknologi vil betyde, at der vil blive rokket ved mange af de grænser, vi i dag opfatter som faste. En værdiundervisning med udgangspunkt i det kristne livs- og menneskesyn er en nødvendighed i en hverdag, hvor grænser rokkes og nedbrydes. Der er brug for, at den enkelte har en ballast med sig. Der er brug for, at den enkelte allerede i grundskolen bliver bevidst om sine værdier og sit menneskesyn og de konse-